

شورای ملی و ارگ ریاست جمهوری محلی قانون شکني و چپاولگري

سفري پژوهشي و مستند از ارگ تا شوراي ملي
بخش اول

استاد صباح

(استاد صباح)

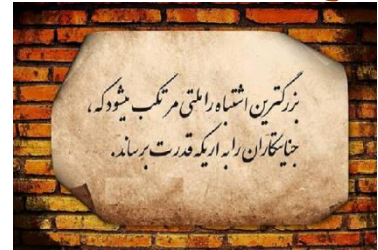
غنی! خوابی یا غفلت و یا ترس و سکوت؟؟؟

اجافت اي وطندار سرد بینم
دلت پردردورنگت زرد بینم
بدست مشت اوباشان اسیري
همه را قاتل و نا مرد بینم .

سخن گفتن، شعار دادن، محاسبه های دل خوش کننده، گزارشهای مبالغه آمیز، تکیه بر مقامات امروزی دولت، کش دادنهای جنگ، توزیع پول به چهار جاسوس روزگزران، جابجایی اشخاص دوتابعیتی در امور دولتی، بیگانه بودن از درد رنج و مصیبت مردم، بردن، بستن و کشتن ملت ستم دیده، بمباردمان بی نتیجه، و افسوس خوردن در این باره که چرا اوضاع امنیتی کشور تا این حد بحرانی شده است چیزی جز تکرار مکررات نخواهد بود، زیرا هر کسی که در افغانستان زندگی می کند این آتش جهنده و شعله های آن را می بیند و با گوشت و پوست خود آن را احساس می کند. دولت با مدیریت ضعیف، و ندانم کاری های توجیه ناپذیر خود، طالبان نزدیک به مرگ را دوباره زنده کرد و جنازه متلاشی شده تروریسم را از تابوت بیرون کشید و جان تازه ای به این کالبد فساد و تباهی دمید.
در شورای ملی نیز مفسدترین، بی بندوبارترین، بی تنصاف ترین و بی جدان ترین انسانها لمیده اند و با بسته های پول بزرگترین خیانت و جنایت را به حق مردم و میهن انجام می دهند.

باغ ما ...

کرکس و گفتار دارد باغ ما
تا بخواهی، مار دارد باغ ما
بلبلان از باغ ما کوچیده اند
جای بلبل، سار دارد باغ ما
باغ پهلویی، ببین! گل کرده است
گل ندارد، خار دارد باغ ما
بر دلش داغ بهاران مانده است
حسرت دیدار دارد باغ ما
سر درختی های ما یخ بسته است
سرنوشتی تار دارد باغ ما
برخلاف آنچه مردم گفته اند
باغبان، بسیار دارد باغ ما
بوی باروت است جای بوی گل
وحشت و کشتار دارد باغ ما
در میان دهکده پیچیده است:
دیو آدم خوار دارد باغ ما
باغ، تا باغی شود بار دگر
صد هزاران کار دارد باغ ما
وصف باغ ما، به کیوان رفته است
یک جهان اسرار دارد باغ ما...

چپاول و غارتگری از ارگ ریاست جمهوری تاشورای ملی

فساداداری در کشور از قبیل رشوت، خویش خوری سبوتاژ به اوج خویش رسیده است. نظام اداری ما میراث بجا مانده از زمان چور و چپاول کشور وسیله مفتخوران تفنگدار و سنت های واپس گرایی بوده که انحصار، استبداد، نژاد سالاری و خویشخوری جزو شاخصه های انفکاک ناپذیر آن به شمار می آید. تا این نظام مبتنی بر چنین فرهنگ و تعاملات حاکم بر جامعه باشد، امید اصلاح آن خوشخیالی بیش نخواهد بود.

وقتی نظام کنونی ما از درون و از تنه پوسیده و از کار افتاده است، اصلاح شاخ و برگهای آن چگونه می تواند امید آفرین باشد؟ تجربه پنج سال گذشته در مبارزه با تروریسم، مواد مخدر و فساد و ارتشا به خوبی و روشنی ادعای فوق را به اثبات می رساند؛ هرپروسه ملی در آغاز با شور و شوق، هیاهو و تبلیغات به راه انداخته می شود؛ اما پس از چندی با بن بست مطلق می رسد که حتی مسنولین آن از انکار و توجیه آن عاجز می مانند.

بنیادگرایان و قدرت پرستان ارگ نشین و پارلمان بالا نشین اگر می دانستند! که فرود يك گلوله توپ قلب چند نفر را می درد ؟ اگر می دانستند ! که هر صدای فیراسلحه، فردا به قطره اشکی بدل خواهد شد و این اشک چه جگر هایی را خواهد سوزا ند ؟ میدانستند جنگ یعنی سوختن، ویران شدن، آرامش مادری که فرزندش را با لالایی گرمش در آغوش خود خوابانیده، نوری، صدایی، ریزش سقف خانه و سرد شدن تن گرم كودك در قامت خمیده مادرچه تاثیر داشت؟ میدانستند! جنگ یعنی ستم یعنی آتش، یعنی خونین شدن و سرخ شدن جامه ای و سیاه شدن جامه ای دیگر، اما باز هم کشتند و گلوله باران کردند و ویرانه مبدل نمودند. میدانستند! که کدام مادر ضجه می کشد ؟ کدام پیراهن سیاه می شود ؟ کدام خواهر بی برادر می شود ؟ آسمان کدام شهر سرخ می شود ؟ کدام گریبان پاره می شود ؟ کدام كودك در انزوا و خلوت خویش از درد جا نسوزبی پدری اشک میریزد. اما باز هم ادامه دادند و به اسارت کشیدند.

چرا رئیس و وکیلان و لسی جرگه بخاطر تامین عدالت و حاکمیت قانون عاملین اصلی جنایت ذیل را مورد استیضاح و بازپرس قرار نمیدهند ؟: جنایتکاران که در حدود شصت و پنج تاهشتاد هزار انسان بی گناه و بی دفاع را بخاک و خون کشاندند و کابل زیبارا به ویرانه و شهر را به شهرارواح تبدیل نمودند.

اعطای رتبه های بزرگ نظامی به اشخاصی که از سواد اولی، از تعلیمات عسکری، از حداقل فهم سیاسی هیچگونه آگاهی ندارند. اعطای القاب ها، نشانها و مدالها به اشخاص که جز خیانت و جنایت در حق مردم و کشور کارنامه دیگری با خود ندارند. تعیین و تقرری افراد بی سواد و کم سواد، قاتل و آدم کش، دزد و قاچاقچی، سلاحدار و جنگ سالار. . . در بست های مهم دولتی.

در حکومت چه گذشت؟؟؟

در جایی که تفنگ و زور و دالر مسلط است و مافیای هیروئین و بنیادگرایی دست باز دارد، صحبت از وجود آزادی و دموکراسی و قانون و عدل مسخره است.

هنگامی آمریکا تصمیم گرفت علیه طالبان وارد جنگ شود به تجهیز و تقویت آنها مبادرت ورزید. تفنگداران جنگ سالار بقانون خویشتن را در ایجاد انارشیزم و برهم خوردگی وضع اجتماعی دیده، از همین جهت پیوسته در صدد بی ثبات نگهداشتن اوضاع تلاش های مذبوهانه مینماید و سود خویشتن را فقط و فقط در جنگ و تفنگ می بینند آنها به منظور اغوا و سرکوب مردم، در تمام عرصه ها دست به اقدامات خانمانه و ماجراجویانه میزنند. دولت پروسه بنا م جمع آوری سلاح را روی دست گرفت که میلیون ها دالر را به باد فنا داد، ولی در ظاهر ارقام های ارایه می گردد که امید واری های کاذبی را به مردم نوید میدهد .

اما کشتن ، بستن ، بردن ، اختطاف ، زورگویی ، قاچاق وحشت ، بربریت ، جنگ های ذات البینی و مردم آزاری با گذشت هر روز وسعت بی سابقه پیدا می نماید . گزارش هایی در دست است که افراد ملبس به یونیفورم پولیس، در اخلال امنیت شهر نقش داشته اند، با اینکه از سوی مقامات دولتی اعلام شده که این افراد از چوکت اداره پولیس خارج بوده اند و تنها از یونیفورم استفاده کرده اند، اما این موضوع به قوت خود باقیست که با نبود زیر ساخت اقتصادی افزایش بیکاری سبب اخلال در امنیت اجتماعی می شود. این موضوع سبب پدید آمدن نوعی کانگستریزم شهری گردیده است .

بیش از پنج سال است که آمریکا و متحدین در افغانستان حضور دارند اما هنوز هیچ نشانی از ثبات و صلح و امنیت در کشور سراغ نداریم ، زیرا پس از سقوط طالبان ، باید بدون درنگ به جمع آوری اسلحه اقدام میگردید نه تنها اقدامی نشد بلکه دست تفنگداران در نقض حقوق بشر، حقوق زنان، دامن زدن اختلافات قومی و مذهبی، چور و چپاول با زگذاشته شد . حال نه تنها بر مردم ما بلکه بر اکثر مردم دنیا آشکار گشته است که با وصف حضور نیروهای ایساف و ادعاهای بلند بالای کرزی، هنوز هم افغانستان به عنوان یکی از مراکز فجایع حقوق بشر باقی مانده است:

ادامه خشونت علیه زنان، حوادث بیشمار تجاوز، تهدید و ازدواج اجباری توسط افراد مسلح، افزایش بی سابقه خودکشی و خودسوزی زنان، تهدید فامیل‌ها تا دختران خود را به مکتب نفرستند، سوزاندن مکاتب دخترانه، احساس ناامنی زنان در کار بیرون از خانه، ممنوعیت ظاهر شدن آواز خوانان زن در رادیو و تلویزیون، افزایش زنان و بیوه‌هایی که چاره‌ای جز گدایی و روی آوردن به فحشا ندارند و...

هم اکنون دهها هزار میل سلاح نزد گروپ‌های مسلح وجود دارد که عامل ناامنی در کل کشور هستند. اگر سلاح جمع‌آوری شده باشد، پس اینهمه زورگویی، درگیری، قتل و جنایت چگونه اتفاق می‌افتند. همین حالا تنظیم‌های حزب گلبدین، جمعیت ربانی، شورای نظر، اتحاد سیاف، وحدت اکبری، وحدت خلیلی، حرکت‌های اسلامی و... کاملاً مسلح بوده، والیان و قوماندانان امنیه تنظیمی هر یک دهها میل سلاح در اختیار دارند. سرگروپ‌ها و بعضی از فرماندهان و مسوولان این تنظیم‌ها در دولت نیز شرکت داشته ولی سلاح‌های خود را حفظ کرده‌اند.

آیا خارجی‌ها نمی‌دانند که در افغانستان چه می‌گذرد؟؟؟

خارجی‌های دموکراسی‌سالار که با توپ و تانک، بم و راکت، اجیر و آدمکش و قوت‌های هوایی و زمینی به کشور ما یورش آوردند و بنام دموکراسی و مردم‌سالاری چه که نکردند.

بیش از بیست سال است که آمریکا و متحدین در افغانستان حضور دارند اما هنوز هیچ نشانی از ثبات و صلح و امنیت در کشور سراغ نداریم، زیرا پس از سقوط طالبان، باید بدون درنگ به جمع‌آوری اسلحه اقدام می‌کردید نه تنها اقدامی نشد بلکه دست‌تفنگداران در نقض حقوق بشر، حقوق زنان، دامن‌زدن اختلافات قومی و مذهبی، چور و چپاول با زکذاشته شد. آیا خارجی‌ها این را نمی‌دانند که تفنگداران بیش از یک و نیم دهه بالای خون‌ملت به تجارت مشغول بودند؟ مگر داد و معامله‌های پیدا و پنهان این تشنگان قدرت؛ مردم رنج‌کشیده ما را به خاک و خون نکشاند؟ مگر همین‌ها نبودند که در بدل ویرانه ساختن کشور؛ قصرهای مجلل در داخل و خارج برای خود و اقارب خود اعمار نمودند؟ مگر همین‌ها نبودند که راکتباران شورایی نظار و حزب اسلامی را بر فرق مردم مظلوم کابل اسلامی و قانونی می‌خواستند؟ مگر همین بنیادگرایان نبودند که میلیون‌ها دلار کمک سعودی، آمریکا، اسرائیل، فرانسه، جرمنی، پاکستان، کشورهای شیخ‌نشین... را به حساب‌های شخصی خویش چه در زمان به اصطلاح جهاد و چه در زمان قدرت خویش در خارج واریز نمودند؟ مگر اینها نبودند که چوکی ریاست جمهوری را چهار دست و پا محکم چسبیده بود؛ به هر کنج و کناری که فرار کردند چوکی را با خود بردند؟

تعرض خشونت آمیز جنایی - دزدی مسلحانه، اخاذی و آدم‌ربایی توسط نیروهای نظامی، پولیس و شعبات استخبارات - تعرض بر مطبوعات و فعالان سیاسی، و نقض جدی حقوق انسانی زنان و دختران، تخلفات علیه اهالی فضای رعب و ترس در اکثر مناطق افغانستان بیداد میکند.

این گروه‌ها به شکل روزافزونی دست به خرابکاری و ترور افراد عام زده و با حمله بر "اهداف آسان" مانند مکاتب و معلمان و چهره‌های مذهبی، وحشت را در میان مردم عوام ایجاد نمودند. گروه‌های فوق می‌خواستند با این اعمال ناتوانی دولت را در تامین امنیت و حمایت از ساکنین محل نشان دهند. تجارت پررونق مواد مخدر در این سال قسماً عامل و قسماً تمویل‌کننده ناامنی‌ها و خشونت‌ها در افغانستان بود که با رشد ۶۰٪ رکوردی قائم کرد. این تجارت نصف درآمد کشور و ۹۲٪ هروئین جهان را تشکیل می‌دهد. ناآرامی در جنوب و جنوب‌شرق و شمال و شمال‌شرق افغانستان به جنگ تمام‌عیار مبدل شده است، با آنکه نیروهای ناتو که وظیفه تامین امنیت در افغانستان را مطابق به فیصله‌های سازمان ملل متحد به عهده دارد، چرا اقدامی نمی‌کنند؟؟؟. در اکثر نقاط کشور، افغانها روزمره مورد ظلم و ستم جنگ‌سالاران و ملیشاهای محلی که ظاهراً با دولت هم‌بند قرار می‌گیرند.

نقش خارجی‌ها در بختی‌های ملی

با آندوه خيلي فراوان بعد از استقرار نيروهاي حافظ صلح بارديگر تفنگ در اختيار گروپ جنگسالاران فراري ديروزي قرار گرفته و هر روز اخبار دردناكي از چور و چپاول و دزدي و راهگيري و ... تفنگداران از گوشه و كنار كشور بگوش مي رسد و خبرنگاران داخلي و خارجي از واقعات دلخراش راپور مي دهند .

بنيا دگرايان بايد بدانند كه محك شخصيت انسان تفنگ نيست. اگر چنين مي بود اسامه بن لادن ، ملا عمر ، گلبدین ، ... و غيره ا شخص كه در پهلوي كرزي لميده اند شخصيتهاي دوست داشتني و بزرگي مي بودند .
چرا جرم و جنايت صد برابر شد ؟ در روز روشن غارت مسلحانه ، قاچاق اجبار قيمتي ، كودك ربائي ، اختطاف كارمندان بين المللي ، ترورهاي سياسي ، غارت كمك هاي بازسازي ، رشد عقايد منفور بنيادگرايي ، زنداني ساختن زنان و رشد فعاليتهاي روز افزون مامورين مخفي همسايگان ، رشد توليد و قاچاق مواد مخدر همه و همه قصه ي است ا ز فشار روز افزون تفنگ و تفنگداران در كشور. اينها همه نتيجه آنست كه همگي نزد يك ديگر خويش دهان پر آب اند كسي ا ز كس نميترسد و اطاعت هم نميكنند و جنايت كار قبل از همه حق ا لحساب را آماده ساخته واسطه خود را خبردار ساخته با خاطر جمع اقدام عملي ميكنند . حتي زنان را به حكم خود سنگسار ميكنند و خود بدون ترس و بيم ا ز قانون و بازخواست مي كوشد تا چند بلند منزل ديگر اعمار نمايند و تجارت خود را وسعت ببخشند .

كيست مسول اين همه جفا و جنايات . كجاست فابريكه نساجي بگرامي كه هزاران كارگر در ان نفقه ميگرد ؟ كجاست كارخانه جنگلك ، افغان تركاني ، پروژه بس هاي برقي وغيره وغيره ؟ با آندوه بي پايان پس ا ز پيروزي نيروهاي بين المللي بر تروريستان قاتل و آدم كش كلمه اسلامي به نام افغانستان يكبار ديگر سنجاق شد ما شاهد خود سري هاي زيادي صاحبان كرسي و چوكي در دولت كنوني بوديم كه زير نام شريعت برخلاف نورم هاي حقوق بين المللي به آن متوسل گرديدند. اينها همه نتيجه آنست كه همگي نزد يك ديگر خويش دهان پر آب اند كسي ا ز كس نميترسد و اطاعت هم نميكنند و جنايت كار قبل از همه حق الحساب را آماده ساخته واسطه خود را خبردار ساخته با خاطر جمع اقدام عملي ميكنند . حتي زنان را به حكم خود سنگسار ميكنند و خود بدون ترس و بيم ا ز قانون و بازخواست مي كوشد تا چند بلند منزل ديگر اعمار نمايند و تجارت خود را وسعت ببخشند بلا به پس اينقدر گرسنه و يتيم و بيوه و بيكار. كيست مسول اين همه جفا و جنايات . چرا ريس دولت بخاطر اشك و آهي مردم بي گناه و بي دفاع كشور پروسه خلع سلاح را شددت و حاكميت ننگين تفنگداران پايان نميد هد ؟ .
ريس جمهور مطمئن باشد كه تداوم حاكميت جنگ سالاران ختم دولت وي خواهد بود .

دي . دي . آر (جمع آوري سلاح) چه شد؟؟؟

مسئولين دي . دي . آر اعلام کرده اند كه:

۱۲۵۰۰۰ نفر مسلح در ۱۸۰۰ گروپ، سلاح بد ست دارند. اين ارقام نشان ميدهد كه پروسه ملكي سازي ، خلاف فيصله هاي بن چقدر ناقص و بطي به پيش رفته است. موجوديت اين مقدار سلاح به شانته جنگسالاران، مشروعيت دولت و پارلمان را بشدت زير سوال مي برد زيرا ناممكن است اين گروه ها به نفع افراد و تنظيم هاي خود اعمال نفوذ نكرده باشند. آيا همين قومانداناني كه در قعطات نظامي به پروسه ي دي دي آر پيوستند ، ۲۰ در صد سلاح خود را تحويل داده اند؟ آيا ۸۰ در صد آنها را براي روز مبادا نگهداري نكرده اند و آيا با همين سلاحها همين امروز غارت و چپاول نمي كنند؟ انتقال

این مقدار مواد مخدر به خارج از کشور، درگیری ها، راه گیری ها، اختطاف ها و قتل در شهرها حتی در پایتخت با کدام سلاح صورت می گیرند؟

تفنگداران با تکیه به نیروی نظامی خویش خواستار هرج و مرج ، چور و چپاول ، زورگویی و بی قانونی اند . آیا این به صلاح مردم است؟ . پروژه خلع سلاح و تضعیف جنگ سالاران را نه تنها دولت، بلکه مردم نیز به شدت خواستارند . مردم نه تنها خواستار خلع سلاح و حذف نیروهای جنگ سالار هستند، بلکه این راه را تنها راه اعاده امنیت در پروسه خلع سلاح آغاز شدو امیدواریهای را در میان مردم پدید آورد مردمی که طی بیشتر از یک دهه در حاکمیت تفنگ هزاران قربانی دادند و کشور خود را نمایشگاه عظیم انواع سلاح های سبک و سنگین می دیدند، درین آرزو بودند که روزی سایه سیاه تفنگ را بر بالای سرشان ندیده و این حاکمیت ننگین را برای ابد به گورستان تاریخ دفن نمایند . در گزارش دیده بان حقوق بشر سازمان ملل متحد اعلام شده است که مردم افغانستان در اکثر مواقع اظهار داشته اند که آنان بیش از طالبان از رهبران فرقه ای محلی و فرماندهان نظامی بیم دارند. براساس این گزارش ، اقدام که برای خلع سلاح ده ها هزار شبه نظامی غیردولتی در افغانستان صورت گرفت حدود ۲۱ هزار خلع سلاح شدند اما هنوز بیش از ۶۰ هزار سلاحدار وجود دارد . این سلاحداران از سران تنظیمی خویش دستور میگیرند و به هدایت دولت عمل نمی نمایند. این ارتباطها موجب می شود تا جنگ سالاران بتوانند قوانین خودشان را در مورد غیر نظامیان و مسوولان دولتی به عمل آورند که به ضرر افغان ها است. پس از جنگ داخلی سال ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۶ میلادی در افغانستان ، جنگ سالاران توسط رژیم بنیادگرای طالبان بیرون رانده شدند و ۵ سال بعد آنان به آمریکا کمک کردند تا رژیم طالبان را سرنگون کنند و در عوض ، پست های همه دولتی - وزارت دفاع ، وزارت امور خارجه و وزارت داخله، امنیت ملی و... را بعنوان پاداش در دولت داشته باشند.

دردولت کیها سهم دارند؟؟؟

مردم میدانند و ببیدارند که باحاکمیت مجدد تفنگداران یکبار دیگر فساد مالی، رشوه ستانی ، زورگویی ، بی قانونی ، فساد اجتماعی ، جنایت اخلاقی ، بزن ، بربوبکش سلاحداران ، بیکاری ، فقر ، وجور و چپاول به اوج خود رسید . خورد و برد قسمت اعظم کمک های خارجی به وسیله وزارتخانه ها و دیگر ارگان های دولتی و کند بودن شرم آورا عمار مجدد. سران چپاولگر در زیر چشم هزاران عسکر امریکایی و ناتو به تولید و تجارت بیسابقه ی هیرونین مشغول بوده که افغانستان را مجدداً در صدر لیست کشورهای تولید کننده هیرونین قرار داده اند. باوجود ادعاهای مبنی بر «آزادی بیان»، فریادها در گلو خفه می گردند و آنانی که جرئت ابراز نظرات غیر سازشکارانه شان را دارند با ضرب و شتم و تفنگ و تهدید روبرو می شوند. در کشوری که قاتلان محصلان پوهنتون کابل ، صاحب منصبان معترض، قاتلان داکتر عبدالرحمن ، حاجی قدیر، فرخنده ، ده هانفراز هزاره های مسکین و بی دفاع اسماعیلیه و صد های دیگر هنوز به محاکمه کشانیده نشده اند نمی توان داد از انفاذ قانون و دموکراسی زد.

آیا حکومت و خارجی ها می تواند با این شگردها دهان مردم را ببندند ؟ هر خانه ویرانه ای، هر فرزند یتیمی که پدرش به دست نوکران بیگانه و دالیرست به قتل رسیده است ، هر بیوه زنی ، هر دست و پا بریده ای و... پرچم های برافراشته ای هستند که ظلم و جنایت مجاهد نمایان را فریاد می زنند . حتی اگر ما کور باشیم و نبینیم و یا کرباشیم و نشویم.

درباره اتمر چه میگویند؟؟؟

اتمر با صداقت انجام وظیفه می کند. ارگ
 اتمر بجای اینکه برای ارگ ممد واقع شود، متاسفانه فضا را پیچیده ساخته است. او بیرون از صلاحیت های وظیفوی اش
 مداخله می کند. رحمت الله نبیل - رییس پیشین امنیت ملی
 اتمر داعش سازی می کند و من در این رابطه اسناد دارم. ظاهر قدیر - معاون پیشین مجلس نماینده گان
 اتمر در حادثه خونین دهمزنگ دست دارد. جنبش روشنایی
 اتمر در کمین بر من قصد کشتن ام را داشت. جنرال دوستم - معاون اول ریاست جمهوری
 اتمر پول های زیادی را در پروسه داعش/طالب سازی مصرف می کند. کریم متین - والی پیشین پکتیکا
 اتمر در پس شلیک به روی مظاهره کنندگان در جمعه 12 جوزا دست دارد. مردم
 اتمر باید برکنار شود، صلاح الدین ربانی پس از حمله انتحاری بر مراسم جنازه شهید سالم ایزدیار از حکومت خواسته
 است. جمعیت اسلامی
 بدون تردید اتمر خارج از صلاحیت و وظیفه مشاوریت شورای امنیت ملی مداخله می کند. بدون استثنا در تمامی تعیینات
 در سکتور های امنیتی نقش دارد، حتا پیشنهاد تعیین آمرین حوزه در کابل برای مدت چهار ماه بخاطر گزینش افراد مورد
 نظر او در دفترش معطل می شود. اگر اتمر پس حوادث که متهم است وجود ندارد بیاید برای مردم وضاحت دهد.

دالربازی مقامات

معاشات ماهانه چنین در نظر گرفته شده است :

- برای رییس جمهور ۴۸۷ هزار افغانی
- برای معاونان ریاست جمهوری ۲۷۶ هزار افغانی
- برای وزیر، مشاور، امنیت ملی و لوی سارنوال ۱۹۵ هزار افغانی
- برای روسای نهادهای مستقل از ۱۶۲ هزار تا ۱۳۰ هزار افغانی
- برای معینان وزارت ها ۱۲۶ هزار افغانی
- برای وزیر مشاوران ۱۳۰ هزار افغانی
- برای روسای شورای ملی ۲۲۷ هزار
- برای معاونان شورای ملی ۱۶۲ هزار افغانی
- برای منشی ها ۱۵۶ هزار افغانی
- برای سایر اعضای شورای ملی ۱۵۱ هزار افغانی
- برای رییس ستره محکمه ۲۲۷ هزار افغانی
- برای سایر اعضای ستره محکمه ۱۹۵ هزار افغانی
- برای والی ولایت های درجه اول ۹۷۵۰۰ افغانی
- برای والی ولایت های درجه دوم ۸۱۰۰۰ افغانی
- برای والی ولایت های درجه سوم ۶۵۰۰۰ افغانی .